

Vervolg op Open Brief van vrijdag, 30 juli 1916.

Nog vrijdag 30 juli

Niet velen denken hier, dat onderwerping zonder eenigen opstand, tegen de indringers goede gevolgen hebben kan. Hoe zwaar de ijzeren hand ook op de vrijheid hier weegt, wordt goedgevonden te trachten ze zoo niet af te kunnen schudden, er ten minste protest tegen aan te teekenen.

De betoogingen van 21 II. zeggen ze, waren de opbloeiing van een diepwortelende vaderlandsliefde, een machtige uiting van tegenzin aangaande vreemde overheersching, van liefde tot den koning, van dorst naar onafhankelijkheid.

De D. gendarmen zijn het, die brutaal optraden en, woest, zonder grond van reden, klimopbladeren en strikken afrukten en honderden vredelievende betoogers uiteendreven of gevangen namen. Deze meening staven de voorstanders van dergelijke uitbarsting van volkenrecht met het vaststellen, dat ze een grooten, verrassenden indruk op de bezetting heeft gemaakt. De D. zeggen ze, verkeerden in den waan, dat de Belgen laks het juk begonnen te verdragen en D. gezind te zijn. De dag van 21 juli heeft ze zeer ontnuchterd en ontgoocheld in dat opzicht.

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnoed* »)